

prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie, albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Biorąc powyższe pod uwagę Burmistrz Miasta Kamienna Góra, jako organ wykonawczy Gminy Miejskiej Kamienna Góra, ma przymiot strony w niniejszym postępowaniu.

Obwieszczeniem z dnia 02.07.2009 r., organ konserwatorski, po wcześniejszym zakończeniu postępowania w zakresie odtworzenia decyzji o wpisie do rejestru zabytków miasta Kamienna Góra, zawiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wyjaśnienia treści w/w decyzji oraz poinformował o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, uzyskania wyjaśnień w sprawie, złożenia wniosków i uwag.

Następnie w dniu 15.10.2009 r. zawiadomił strony o zakończeniu postępowania dowodowego i wezwał, zgodnie z art.10 §1 kpa, do zapoznania się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Na podstawie art. 94 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.) strony zawiadamiane były o czynnościach organu konserwatorskiego poprzez obwieszczenie.

Dolnośląski Wojewódzki Konserwator Zabytków ustalił stan faktyczny i prawny sprawy i zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 113 § 2 kpa „organ który wydał decyzję, wyjaśnia w drodze postanowienia na żądanie organu egzekucyjnego lub strony wątpliwości co do treści decyzji.

Wyjaśnienie wątpliwości nie może prowadzić do nowej oceny stanu faktycznego lub prawnego ani też nie może powodować zmian merytorycznych treści decyzji.

Nie może także pozostawać w sprzeczności z treścią decyzji (zob. B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania administracyjnego, Komentarz Warszawa 2000).

Wyjaśnienie wątpliwości treści decyzji czy postanowienia konieczne jest wtedy, gdy decyzja czy postanowienie jest niejednoznaczne lub tak zawile, że utrudnia ustalenie sensu rozstrzygnięcia sprawy. (zob. wyrok NSA I SA 1283/01 z dnia 9 stycznia 2003r.)

Jak przyjęto w utrwalonym orzecznictwie sądowym wyjaśnienie wątpliwości co do treści decyzji nie polega na interpretacji gramatycznej, logicznej czy celowościowej lecz jedynie na objaśnieniu, jak organ wydający decyzję rozumiał jej sens.

Organ administracyjny nie jest więc powołany do interpretacji treści decyzji z zastosowaniem zasad wykładni prawa, tylko do wyjaśnienia, jak rozumiał własną decyzję (tak wyrok NSA z dnia 27 stycznia 2003r. III SA622/01 oraz wyrok z 17 grudnia 2002r. II SA 1560/01).

Postępowanie zakończone w/w decyzją dotyczyło wpisu do rejestru zabytków ośrodka historycznego miasta Kamienna Góra. Decyzja nie zawiera załącznika graficznego ani opisu granic ochrony.

W tej sytuacji należało uwzględnić wniosek Burmistrza i wyjaśnić wątpliwości co do treści decyzji, gdyż nie precyzuje ona granic wpisu do rejestru miasta Kamienna Góra i na tym polega jej niejednoznaczność.

W toku postępowania należało ustalić jak organ wydający decyzję rozumiał sens określenia *ośrodek historyczny miasta* w odniesieniu do Kamiennej Góry.

Przeanalizowano dokumentację konserwatorską dotyczącą Kamiennej Góry, istniejącą w dacie wydania decyzji. W archiwum Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków we Wrocławiu znajdują się kopie: rysunku F. B. Wernera z 1760 r., przedstawiającego widok miasta Kamienna Góra z 1760 r. oraz planów miasta z 1815 r., 1826 r., a także sprzed 1923 r.

Plany te określają granice ośrodka historycznego miasta Kamienna Góra, można zatem przypuszczać, że były podstawą merytoryczną dla decyzji z 25.11.1956 r. Dokładność w/w planów pozwala określić zasięg ośrodka historycznego miasta, czyli terenu, który w tym czasie uznawano za godny ochrony konserwatorskiej, co odpowiada granicom przyjętym w orzeczeniu niniejszego postanowienia.

Równie istotne jest leksykalne wyjaśnienie orzeczenia decyzji. Do rejestru zabytków wpisano *ośrodek historyczny miasta* Kamienna Góra. Znaczenie słowa *miasto* podajemy za *Encyklopedią architektury* Nikolaus Pevsner, John Fleming, Hugh Honour, Wydawnictwo Artystyczne i Filmowe, Warszawa 1992: *miasto, osiedle o dużym zagęszczeniu ludności, głównie nie rolniczej, charakteryzujące się intensywną zabudową skupioną wzdłuż ciągów komunikacyjnych jak ulice, bulwary, aleje i wokół placów, podzielone na dzielnice, bloki i działki (parcele)*, zaś słowo *ośrodek* za słownikiem Języka Polskiego PWN, Warszawa 1984 r.: *środkowy, centralny punkt czegoś*.

W naszym przypadku chodzi o środkowy, centralny punkt rozległego założenia miejskiego Kamiennej Góry, który powstał pod koniec XIII w. i ostatecznie ukształtował w XIX w. Sytuację topograficzną tak opisanego terenu pokazują w/w plany miasta.

Powyższe potwierdza historia rozwoju przestrzennego tego miasta.

Badania wykazały, iż Kamienna Góra powstała jako osada targowa na terenie Bramy Lubawskiej. Był to teren przygraniczny oddzielający państwo polskie od państwa czeskiego, stąd uzasadnione było powstanie jeszcze na początku XIII w. grodu pełniącego funkcję strażnicy oraz podgrodzia - osady targowej.

W 1292 r. Bolko I Świdnicki nadał Kamiennej Górze prawa miejskie. Układ przestrzenny nadany wtedy miastu, mimo przebudów i likwidacji murów miejskich pozostał czytelny do dziś.

Miasto zostało założone na planie owalu w widłach rzek Bóbr i Zadrna, w kierunku zgodnym z kierunkiem szlaku handlowego. Domy grupowały się wokół centralnie ulokowanego rynku, całość ujęta była murami i fosą, z dwiema bramami na osi: Górną i Dolną. Od strony północnej, prócz Bobru i jego bagien, broniła miasta młynówka. Morfologia terenu stała się przyczyną nieregularności w układzie ulic. Głównymi arteriami w mieście były obecne ulice: K. Miarki, A. Mickiewicza-wychodzące z Bramy Górnej i zmierzające do rynku oraz S. Żeromskiego, Słowiańska. Dziesięć ulic wpadających do rynku- po dwie w narożnikach i po jednej w środku dłuższych pierzei- wyznaczają granice bloków przyrynkowych, są to oprócz czterech wspomnianych ul.: Wąska, Łączna, Stara, Muzealna, Młyńska oraz zachowana uliczka między kamienicami przy ul. A. Mickiewicza a ul. Browarową (działka nr 50/11).

W pierwszej połowie XIX w. częściowo rozebrano mury miejskie oraz bramy z wieżami. W 1873 r. rozpoczęto zasypywanie fosy, w 1907 r. dokończono dzieła.

W miejscu fosy założono promenadę: obecną ul. Wojska Polskiego obiegającą stare miasto od wschodu, południa i zachodu, przechodzącą w ul. Spacerową i S. Okrzei. Do dziś zachowały się jedynie fragmenty murów: przy ratuszu oraz budynkach przy ul. Browarowej 10, Sawickiej 2, Ogrodowej.

Analiza rozwoju przestrzennego miasta oraz wyżej opisanych źródeł ikonograficznych dokumentacji konserwatorskiej pozwala stwierdzić, że w dacie wydania decyzji organ konserwatorski przez ośrodek historyczny miasta Kamienna Góra rozumiał centralny obszar miasta zawierający zespoły budowlane i pojedyncze budynki rozmieszczone w układzie historycznych podziałów, w tym ulic i sieci dróg w granicach jak w sentencji niniejszego postanowienia.

Na postanowienie niniejsze przysługuje stronom- na podstawie art. 113 §2 i §3 kpa zażalenie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w terminie 7 dni od jego obwieszczenia, za moim pośrednictwem, Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu, ul. Władysława Łokietka 11, 50-243 Wrocław.

Dolnośląski
Wojewódzki Konserwator Zabytków
we Wrocławiu
mgr inż. arch. Andrzej Kubik

Załączniki:

1. Mapa w skali 1:1000 z zaznaczoną czerwoną przerywaną linią granicą wpisu do rejestru zabytków.

Otrzymuje:

1. Właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości, w drodze obwieszczenia lub w inny zwyczajowo przyjęty w Kamiennej Górze sposób.

Do wiadomości:

1. Krajowy Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków, ul. Szwoleżerów 9, 00-464 Warszawa,
2. Urząd Miasta Kamienna Góra, Pl. Grunwaldzki 1, 58-400 Kamienna Góra,
3. Starostwo Powiatowe w Kamiennej Górze, Wydział Geodezji, ul. Broniewskiego 15, 58-400 Kamienna Góra,
4. Starostwo Powiatowe w Kamiennej Górze, Wydział Architektury i Budownictwa, ul. Broniewskiego 15, 58-400 Kamienna Góra,
5. WUOZ we Wrocławiu, Delegatura w Jeleniej Górze, ul. 1-go Maja 23, 58-500 Jelenia Góra,
6. a/a WRiD